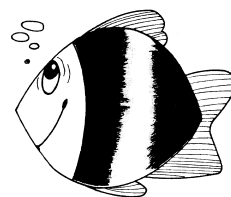

de colores

– a magyarországi cursillo hírlevele –

H Í R E I N K

FELTÁMADÁS

TALÁLKOZÓ: Polgári László atya felvetésére 2004. január 24-én, szombaton találkozóra gyűltünk össze. Jelen voltak a Budapest - Esztergomi Egyházmegye cursillo munkacsoportjában hosszú évek óta tevékeny személyek és a frissen éledő görög katolikus cursillo mozgalom aktív emberei. Nagyon kellemes hangulatú, nyitott, őszinte beszélgetésekben volt részünk. Tanácsot kérni jöttek, de elhivatottságuk, friss lendületük által mi is nagy ajándékot kaptunk.

Várdai Judit

KÖZÖSEN ÜNNEPELTÜNK: 2004 február 21-én vidám együttlét helyszíne volt a rákosszentmihályi plébánia közösségi háza. CURSILLO FARSANGRA voltunk hivatalosak. Boldog, örömteli, baráti és igen jó hangulatú volt ez az este. A szervezők igyekeztek játékos és szórakoztató feladatokkal mindenkit bekapcsolni a mókába, ezáltal a jelenlevők maguk is aktív szórakoztatókává váltak, de profi tanárok segítségével néptánc tanulásra is volt lehetőségünk. Az est a gyertyafény keringő dallamaival zárult. Köszönet a szervezőknek!

Kerekes Sándorné Margit

KRISZTUS SZÁMÍT RÁNK: Március 20-án szombaton délelőtt folytatódott a munkatársiskola. Szokás szerint először imával és énekkel kértük a Szentlelket, hogy segítse és vezesse együttlétünket. Ezután Telek Mihály bemutatta az új munkacsoport tagjait és feladatkörüket, majd saját terveiről és elképzeléseiről beszélt. Ezt követően a munkacsoport jelenlevő tagjai mondták el vállalt szolgálatukkal kapcsolatos terveiket, problémáikat. Meghallgattuk Román Attila lelkes beszámolóját, majd Maróti Gabi és Kövesné Anna hozzászólását.

(folytatás az 5. oldalon)

Mi számunkra 2004-ben a feltámadás?

(...) A hosszú, zord tél után éledő természet, a sokféle virág színpompás kavaládja, a madarak örömteli éneke.

Egy perzselő nyári nap után alkonyatkor feltámadó szellő, amely enyhülést hoz minden élőlénynek.

Vad vihar után a földön heverő virágok megkönnyebbült sóhajtása a kibukkanó napsugár felé.

Az éjszaka sötétjébe belehasító első hajnali fénysugár, az új nap reménye.

Egy ismeretlen által felénk nyújtott papírzsebkendő, amikor könnyeink folynak.

Egy napközben felénk küldött mosoly, mely segít, hogy folytatni tudjuk.

Egy jóbarát szemében megvillanó, szavak nélküli biztatás, amikor elcsüggedtünk.

Gyermekünk ölelő karja és szeretete, amikor fáradtan omlunk a karosszékbe.

Igazi bűnbánó lélekkel elvégzett gyónás után a lélek megkönnyebbült szárnyalása és kitörő öröme Jézus megbocsátó szeretetén.

Egy átmádkozott óra az Oltáriszentség előtt, ahová fáradtan és reményvesztetten ültünk le, s ahonnan mosolyogva, erővel telten indulunk tovább Jézussal a szívünkben.

Személyes találkozás Jézussal a szentáldozásban, hálaadás bizalmáért, hogy minket is megvendégt az asztalánál.

A betegek szentségében Jézus ereje, melytől átragyog az ember szemén az örök boldogság fénye és nyugalma.

Ez mind feltámadás. Mindig csak egy kicsi. Mindig csak éppen akkor, éppen ott kell átelnünk, hogy a reménytelenség éjszakájába, a bűneink sötétjébe belehasít Jézus megváltó szeretetének fénye. Valljuk be őszintén magunknak most, a feltámadás ünnepén, hogy sokszor minket is hatalmába kerít a szomorúság, a kétségbeesés, úgy érezzük, nem megy tovább, feladjuk.

Megtehetjük? Igen. De vajon érdemes-e, szabad-e?

Jézus, aki emberré lett, feladta a reménytelenség idején a küzdelmet? „Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesejék, hanem a tiéd.” (Lk22/42) Majd Menyei Atyja iránti határtalan bizalommal vállalta a szenvedést, a keresztes és a halált értünk, a mi bűneinkért. De nagypéntek dermedt csendjében, a keresztesen túl, már ott dereng a feltámadás fénye! Jézus feltámadásával megmutatta, hogy szenvedése nem volt hiábavaló, az Atya iránti bizalma meghozta gyümölcsét. Örökre megváltott minket a bűn rabságából.

Nekünk is naponta meg kell halnunk az önközpontúságunknak, hogy feltámadva Jézusnak és benne másoknak tudjunk élni. Merjünk mi is annyira bízni, mint Jézus!

„Én vagyok a feltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog. Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem. Hiszed ezt?” (Jn11/25-26)

részletek Topáné Jeney Éva írásából

A CURSILLO ALAPESZMÉJE ÉS CÉLJA

Amikor egy egyházmegyében bevezetik a Cursillót, az ma többnyire úgy történik, hogy hétvégéket tartanak, idővel megpróbálják a végzeteket összefogni (*utócurso*), majd tapasztalva a nehézségeket, elkezdnek azon gondolkodni, hogy kiket is kellene meghívni (*előcurso*). A legvégére marad az, ahová mi itt az Esztegom-Budapesti Főegyházmegyében most érkezünk el: elkezdnek szervezeten gondolkodni azon, hogy *mit*, *miért* és *hogyan* kellene csinálni (*iskola*). A Cursillo alapítói pont fordított sorrendben haladtak. Az előbbi kérdések alapos megfontolása, a megfelelő emberek megtalálása és közösséggé formálása előzte meg az első hétvégét. A Cursillo eszköz, a keresztény ideál elérésének kitűnő eszköze, de csak akkor működik, ha tudjuk, hogyan kell használni. A mozgalom lényegének első komoly és hivatalos összefoglalója a Juan Hervás Ciudad Real-i püspök által jóváhagyott „Ideas Fundamentales” (Alapvető gondolatok). Most az ebben szereplő definíció megvizsgálásával próbáljuk megérteni az alapeszmét (mit) és a célt (miért).

Definíciója szerint a cursillo (Cursillos de Cristiandad): „... az Egyház mozgalma, mely sajátos módszere révén lehetővé teszi az emberek számára, hogy közösen megélik és megosszák mindazt, ami kereszténységükben alapvető. Ezért segít felfedezni és betölteni személyes hivatásukat, továbbá támogatja olyan keresztény csoportok létrejöttét, melyek képesek áthatni környezetüket az Evangéliummal.”

1. MOZGALOM. Sokakban ellenérzést kelt ez a szó, de gondoljunk olyan jelentésvonlatokra, mint élő, dinamikus, tevékeny, (az előadó szemszögéből nézve) férfias (de legalább annyira nőies is). Konkrét emberek személyes indítástól csinálják és csak addig él, amíg működtetik. Zarándok lelkület („sárga könyv” 3. oldal). Csapatmunka. Nem elméleti válasz egy kérdésre, hanem élet.

2. EGYHÁZI MOZGALOM. Férfiak és nők, szerzetesek és papok (sokhelyütt püspökök!) alkotják. Megbízását az egyháztól kapja. Célja ugyanaz, mint az Egyház egészéé: az evangélium hirdeté-

se (VI. Pál). Nem akarunk többet, vagy még jobban mondani. Nem csak jó emberek, hanem szentek akarunk lenni. Szorosan kötődik a katolikus hithez, de más felekezetek is átvették (pl. protestáns testvéreinknél Via de Cristo, Tres Dias vagy Walk to Emmaus néven működik). Nem az ökumené eszköze, mégis nagyon nyitott, hiszen egyetemes emberi értékeken alapul. Jellemzője a markáns világi spiritualitás.

3. SAJÁT MÓDSZER. Ha hatékonyan akarjuk elérni célunkat, akkor az bizonyos kötöttségeket jelent, pl. meg kell határoznunk a meghívandók körét, ki kell választanunk a legalkalmasabb munkatársakat és örködnünk kell az átadott üzenet tisztasága fölött. A módszer meghatározó elemei: beszélgetés, barátkozás, lelki érzékenység, kommunikáció. (A módszerrel egy későbbi számban részletesebben foglalkozunk majd.)

„Mindén, amit mi emberivé teszünk, azt Jézus istenivé alakítja.” (F. Varillon SJ)

4. AMI ALAPVETŐ A KERESZTÉNYSÉGBEN. Teológia helyett *élmény*: találkozás 1.) önmagunkkal, 2.) Krisztussal, 3.) embertársainkkal.

Vallásos élmény és tapasztalat: belső izlelés, a személyiség alapjait érinti, szívet és értelmet egyaránt. Az élmény *nyomot hagy* és nagy lelki energiák forrása lehet. Mindennapi és megismételhető élményt kínálunk: nem kell és nem szabad a lebegés állapotában maradni.

Nem adunk olcsó eszközöket, előre megírt imákat, hanem elültetjük a vágyat a szívekben a folyamatos keresésre. Hűségben megmaradni = amit a múltban megkaptunk, azt a jelenben elfogadni és ennek fényében tervezni a jövőt.

A Cursillo alapszavai (Eduardo Bonnin szerint): KRISZTUS - KEGYELEM - HIT - EGYHÁZ - SZENTSÉGEK

5. SZEMÉLYES HIVATÁS. A cursillisták egyéniségek: mindegyikük élete egy-egy színes-pompás út a szentség felé. Ünnepeljük a sokszínűséget, így az egyénnek van tere a kibontakozásra. Alapvető tapasztalatunk: egy élmény minél egyedibb, annál egyetemesebb (megosztás, tanúságtétel).

Isten nem az alkalmasokat hívja meg, hanem alkalmassá teszi a meghívottakat.

6. KERESZTÉNY CSOPORTOK. „egy keresztény nem keresztény” (Tertullianus). A közösség beágyazza az egyéni értéket a szeretet vérkeringésébe és új szintre emeli őket. A cél nem csak az egyéni boldogság. (EZ KEVÉS! Krisztus többet vár!) Isten országának építéséhez egyedül kevesen vagyunk. A cursillo *közvetlen célja* ezért a csoport. A hétvégék sikerének az utócurso a mércéje és nem a záróünnepség!

Összetartó erő: emberi barátság, megosztott keresztény élet és közös apostoli tettek.

7. KÖRNYEZETEK EVANGELIZÁLÁSA. A cursillo sajátos megközelítése (Bonnin): a világ lelkiségét nem az intézmények, hanem az emberi kapcsolatok határozzák meg, ezért a „támadáspont” a saját környezetünkben belül van. Itt nem működnek a formális, mesterkelt eszközök, ezért ez a folyamat rendkívül összetett, sok imát és megfontolást igényel. Ez a keresztény kultúra átadása: ha a környezetünkbe energiát fektetünk, erőfeszítéseink nagy része visszaszáll ránk. Ez a garancia arra, hogy nincs „kiégett” cursillista. Fontos a struktúrák és rendszerek javítása is, de a középpontban a személy áll, akinek *visszaadjuk a méltóságát*. Ez egymással mély barátságban levő emberek szeretet-kisugárzása és együttes fellépése nélkül elképzelhetetlen.

ÖSSZEFOGLALÁS. A mai világ kereszténye: úzött vadként él és kétségbeesett elszántsággal küzd az értékeiért egy alapvetően ellenséges világban. A cursillo emberképe: a világnak az a része, mellyel kapcsolatban állok, fokozatosan átalakul a rajtam tükröződő Krisztus-arc vonásai szerint.

2Kor 3/18: *Mi pedig mindnyájan, miközben fedetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét, ugyanarra a képmásra változunk át dicsőségről dicsőségre az Úr Lelke által.*

De colores!

Maricza István

GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY

SÜKÖSD

2004. március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján három helyszínen kezdődött el egy-egy női cursillo. Mindhárom helyszínen – Sükösdön, Munkácsra és Máriabesnyőn – az Esztergom-Budapesti Egyházmegye munkatársai voltak az Úr segítői.

Sokszor mondjuk, néha el is hiszünk, hogy semmi sem történik véletlenül. A hétvégé kezdőnapja és az ünnep egybeesése jelképes lehet a számunkra.

Talán nekünk, nőknek mást is mond ez az ünnep, mint amit legtöbbször emlegetni szoktunk. Fontos átgondolnunk, mit jelent életet hordozni a testünkben. Mit jelent megszülni gyermekeinket a világra: az emberiség és az örökkévalóság számára.

Gyümölcsoltó Boldogasszony napján Jézus földi életbe lépését ünnepeljük. Ez a pillanat magában hordozza Jézus teljes földi életét, a születést, a szenvedést, a halált, de magában hordozza a feltámadást is.

Ez az ünnep, ha a természet rendje szerint nézzük, azt jelenti, hogy a gyümölcsfa oltásában benne van a virágba borulás, a bő termés iránti remény, benne van a szüret ígérete. Az éledő tavasz ezt a reménységet hordozza, zsengeivel születik újjá a tél dermedtségéből.

Mi Krisztusban törekszünk az újjászületésre. A cursillo hétvégek ehhez az újjászületéshez adnak segítséget. Hiszen a cursillót azért hozták létre az alapítók, hogy a szeretet, a barátság, az evangélium örömhírével „termékenyítse meg” a világot.

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyében Bábel Balázs érsek atya engedélyével, és személyes látogatásának biztatásával tartottuk meg az első kurzust március 25-28 között Sükösdön. 16 jellel indultunk nagyszerű helyi segítők közreműködésével.

Az atyák, Kocsis Imre és Vangel Imre, szerető társaim voltak a Szt. Pál asztalban. A többi munkatárs - Hesz Rita, Kövesné Anna, Misalekné Kata, Szilágyi Klári, Vaskóné Jutka, Várdainé Judit - a

szolgálat minden területén remekelt. Köszönöm mindannyiukat az Úrnak, a tevékeny és a láthatatlan, de tapasztalható szeretetüket.

De colores!

Fabók Ildikó

MUNKÁCS

„Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!”

(Mk 16/15)

Tudjuk, hogy a cursillosoknak a világ az a közvetlen környezet, amit elérnek, amire hatással vannak. Nekünk magyar cursillosoknak a világ a Kárpátmedencét is jelenti, hiszen testvéreink élnek ott, tőlünk alig karnyújtásnyi távolságra.

Így születhetett meg a kérés és lehetőség tavaly októberben, hogy segítsünk egy munkácsi cursillo megvalósításában. Kárpátalján ez már a harmadik női cursillo volt, a korábbiakban nyíregyházi munkatársak működtek közre.

Részben hallomásból, részben tapasztalatból már ismertem a várható körülményeket, a novemberben már téliesre forduló időjárás is aggodalommal töltött el, és a felkészülésre is a szokottnál kevesebb idő állt rendelkezésünkre; hát kicsit szorongva mondtam igent. Segített, hogy a kiscsoportomból és az őszi leányfalui cursillón együtt dolgozó munkatársak közül többen mellém álltak. Bátorítottak, és vállalták a szolgálatot.

Így utaztunk 2003 novemberében, majd idén márciusban Munkácsra. Nagyon nehéz sorsú, de nyitott szívű asszonyokat, lányokat ismertünk meg. Hitüket nagyszüleik alapozták, s a Szovjet Birodalom összeomlása után, a Magyarországról misszióba érkező atyák élesztették. Erősítették a bennük lévő vágyat a mélyebb Isten-kapcsolatra és az elkötelezett keresztény életre. Eleinte félénken szólaltak meg az asztaloknál, de a munkatársak – Ocskay Márta, Patthy Ági, Posgay Marcsi és Telek Margit – elfogadó és bátorító szeretete megnyitotta a szívüket. A kimondott bánat fél bánat, és a megosztott öröm dupla öröm - tart-

ja a magyar népi bölcsesség. S valóban, a szomorú, fáradt szemekből és arcokról vasárnapra bizakodás és lelkesedés sugárzott. A zárón könnyes-derűs beszámolókat hallottunk, és komoly elhatározások is születtek. Úgy tapasztaltam, senki nem távozott üres kézzel-szívvel, s mi munkatársak is tele örömmel, megajándékozottan tértünk haza.

A márciusi cursillo különleges ajánléka, hogy kezdése Gyümölcsoltó Boldogasszony napjára esett, és az, hogy az egyházmegyei munkatársak egyszerre három helyen szolgáltak, számomra örömteli és felelősségteljes üzenetet hordoz. A Szűzanya igenje kellett ahhoz, hogy az Isten hozzánk hasonló emberré születhessen. A cursilloban sokunk igényére volt szükség, hogy egy-egy hétvégén minél több embertársunkban szülessen meg Krisztus, minél többen ébredjenek rá „keresztény méltóságukra” és merjék vállalni személyes küldetésüket a világban. Több mint tíz év közös imájának és munkájának gyümölcsként született meg az a munkatársi közösség, amelynek elkötelezettsége és létszáma lehetővé tette, hogy egy időben három cursillóra is igent tudtunk mondani.

Segítsen nekünk Mária, hogy az ő szelíd alázata és Istenre hagyatkozó igenje legyen kísérőnk ebben a szolgálatban, s a cursillo Krisztusba oltott fája gazdag gyümölcsöt, bő termést hozzon.

De colores!

Aratóné Márta

MÁRIABESNYŐ

Fáradtan, de nagy lelkesedéssel, és főleg kíváncsisággal indultam Máriabesnyőre, a cursillóra. A családom valósággal kitett az ajtón. „Oda el kell menned!” – mondták. A férjem, két lányom és a vejem ugyanis korábban már voltak cursillón. Kibúvóm nem lévén, azt gondoltam, hogy legalább jól kipihenem magam.

Érkezéskor olyan nagy szeretettel fogadtak, mintha már régen ismernénk egymást. Kemény három nap következett. Rá kellett jönnöm, ez nem a pihenés ideje.

Előadások, tanúságtételek, szentmisek és szentségimádások váltogatták egymást, én pedig egyre azt kérdezgettem magamtól: ilyen nagyon szeretne engem az Isten? Csordultig telt a szívem, és azon gondolkodtam, hogy be tudom-e fogadni Isten túláradó szeretetét, ingyenes kegyelmét.

Az atyák, a munkatársak és a társaim közösen sugározták számomra Jézust.

„Jó nekünk itt Uram” – mondogattam sírva. Jézus köztünk járt: mintha éreztem volna simogató kezét, hallottam volna szelíd szavát, ahogy az Atyának mondja: „Íme, Atyám, ezek az én testvéreim, őket nézd.”

Úgy érzem, hogy a „negyedik örök nap” már a zárőnnepséggel megkezdődött, mert mindannyian elhatároztuk, hogy az itt felismert élő, szerető Istent a továbbiakban a közösségben keressük, a közösségbe hívjuk, és együtt ünnepeljük kisebb csoportjainkban és az ultreyákon.

De colores!

Baksa Erzsébet

56. női cursillo, Szent Rita asztala

UTÓCURSILLO

A 2004. húsvét. Nekem ez az 54. De talán csak a 14. húsvét, amit valóban szerettem volna, és próbáltam is megélni. De nem tudok Krisztussal együtt meghalni! Nem tudom elhagyni megszokásaimat, önző és evilági életemet, és most, 2004-ben sem támadtam fel egy Istenközpontú életre. Sírok, de nem Jézust sajnálom, hogy meghalt értem, hanem magam, hogy az idén sem sikerül... Miért?

Egy találkozás története jut eszembe.

Nagyon elfoglalt, borzasztóan fontos ember vagyok, állandóan rengeteg elintézni valóm van, ezért folyton rohanok, ami sajnos egyre nehezebben megy. Fájnak a térdeim, fáj a szívem, fáj hogy élek.

Azon a napon kétszer is vissza akartam fordulni, de győzött a muszáj. Fájos térdeimet masszírozva, lerogytam a metró ajtó mellett üresen hagyott ülésére, és a „Szeretet útja” című könyvet oloastam. A következő megállóban begördült mellém egy alvó gyermek babakocsiban. Ösztönösen „felugrottam”, hogy átadjam a helyem az anyukának. Idősebb cigányasszony állt előttem, aki csak a kezével és fejével jelezte, köszöni, de nem ül

le. Zavartan még egyszer felajánlottam helyemet, majd visszaültem és úgy tettem, mintha olvasnék. Végre jött az Árpád hídi megálló, ahol le akartam szállni. Kapkodva pakoltam és indultam volna, de a babakocsi megelőzött. Magamban morogva előre engedtem őket, de aztán, mint akit a darázs csípett, futottam el mellettük. Akkor utánam szólt a cigányasszony:

– *Fiatalember, mondhatok valamit?*

– *Igen, hogyne – mondtam, és pénz után kutattam zsebemben.*

Közel lépett hozzám, megfogta a karomat, a szemembe nézett, és borgözös lehetetlenséget mondta:

– **JÉZUS NEM SIETETT.**

– *Igen, igen, de én sietek – mondtam zavartan és lángoló arccal.*

Ő csak fogott, nézett és újra mondta:

– **JÉZUS NEM SIETETT.**

– *Igen, igaz van, – mondtam már elgondolkodva a cursillón is hallott szavakon, és a felismeréstől bódultan, egy másik feljáró felé vettem még mindig sietős lépteim, majd a jó irányba fordulva még egyszer elhaladtam az alvó kislány nyugodtan toló asszony mellett. Tekintetünk ismét találkozott, és most magamban hallottam rekedtes hangját, „Jézus nem sietett.” Ő eltűnt a folyosóban, de nekem akkor földbe gyökerezett a lábam...*

Most már nem siettem, hanem a történeteken elgondolkodva, az érzéseimre figyeltem. A találkozás öröme túl a megértett üzenet boldogsága és békéje volt szívemben.

Azóta sokszor ismétlem ezt a 3 szót, és mondom most is az utókursillo kapcsán.

Hová rohanunk?

Elrohanunk egymás, az Isten, így a boldog élet mellett is. Pedig az Isten egy személyes, bensőséges szeretetkapcsolatra, szerelemre hív, hogy minden találkozást, minden kapcsolatot így éljük meg.

Rá kellett, és rá kell jönnöm, hogy ezt nem lehet kapkodva, felszínesen tenni, hanem a 3 napon tanult éltető figyelemmel, és magamat teljesen átadva.

Van egy küldetésünk: megélni a világban az Örömhírt, hogy szebb, boldogabb, Krisztusibb legyen minden ember. Ha kapkodunk, akkor megöl az elvárás, a teljesítménykényszer, és az ebből fakadó sikertelenség.

A cursillo több mint 50 éve ajánl egy kipróbált módszert, a BARÁTSÁGOT.

Baráti kapcsolat Istennel és emberrel! Hogyan? Ahogyan ideálunk, Jézus tette.

Váljunk barátokká, ismerjük meg mélyen egymást. Ne csak eltűrjük, hanem csodáljuk és segítsük a másikat! Legyünk fontosak egymás számára, legyünk – mint személy és mint közösség – része egymás életének.

Szívemben a remény és az elszánt akarat támadt most fel, hogy 2005 húsvéti igazi legyen, és ne csak nekem, hanem sokunknak. Haljunk meg megszokásainknak, elképzelt és látszólag működő keresztény életünknek, ami a biztonságot jelenti ebben a változó világban, és szülessünk újjá!

Kezdjük újra. De ne előről – hiszen anynyi jó, érték, küzdelem, ima és tett van már mögöttünk, – hanem másképpen és még jobban. Még szorosabban Jézussal és egymással!

Vállalva az új, krisztusibb életet, ami csupa kihívás, kaland és kereszt.

Jézus nem sietett! Mi se siessünk, de skezdjük el élni a teljes és apostoli keresztény életet. Most még ne akarjunk nagy dolgokat tenni, kezdjük kicsivel: 1 telefon, 1 levél, 1 ölelés, 1 jó szó, 1 könnyecsepp, 1 halk bátortalan igen és fohász, ISTENEM SEGÍTS!

SEGÍTSETEK, én is vágyom szeretni az Istent, a Fiút és a Lelket, de nem fogom fel, nem értem meg, nem élem meg, hogy Ők mennyire szeretnek, mert ezt csak rajtatok keresztül tapasztalhatom meg. SEGÍTSETEK, HOGY SEGÍTHESSÜNK EGYMÁSNAK!

De colores!

Román Attila

Ui.: Kérünk benneteket, ragadjunk meg minden alkalmat ahol találkozhatunk, beszélgethetünk. Ahol megismerhetjük vágyaitokat, elképzeléseiteket, sebeiteket és sikereiteket. Segítsünk egymásnak, hogy megtaláljuk helyünket a világi, az egyházi, a cursillós és személyes életünkben is. Végezzük közösen is apostoli tevékenységeinket, mert hiszem és tudom, hogy ez az, ami minket valóban Krisztusi közösséggé formál.

VÁRJUK ÖTLETEITEKET, ÉS VÁRJUK, HOGY HÍVJATOK MINKET BARÁTKOZNI.

A mi javaslatainkat a köv. oldalon találjátok. Ezek a közösségek várnak mindenkit, aki szeretetre, figyelemre és megértésre vár.

Kérjük a még nem ismert kiscsoportokat, jelentkezzenek, vegyüek fel a kapcsolatot!

Én magam pedig mindenkivel szívesen elbeszélgetek telefonon vagy személyesen a 1035 Bp. Kórház u.35. alatti Márton Áron Könyvesboltban. (tel. 367-95-27, e-mail: u-jember-mak-bolt@drotposta.hu)

KÖZÖSSÉGEK, RÉGIÓFELELŐSÖK

ÉSZAK BUDA: I. II. III. XII. kerület

Frankovits György (II. ker-ben)

1028 Bp. Úrbéres u. 1/A

T.: 376-9459

e-mail: franko17@axelero.hu

Zoltán Gábor (I. III. XII. ker-ben)

1031 Bp. Vitorla u. 1.

T.: 242-7708

Lelkivezető: **P. Matolcsy Kálmán**

1123 Bp. Táltos u. 16.

T.: 06-20-981-30-25

DÉL BUDA: XI. XXII. kerület

Budaörs, Érd, Diósd, Törökbálint

Dessewffy Erzsébet

1222 Bp. Bálvány u. 14.

T.: 424-7794

BELSŐ PEST: V. VI. VII. VIII. belső IX. kerület

Lelkivezető: **P. Beöthy Tamás SJ**

1085 Bp. Mária u. 25.

T.: 318-3479

ÉSZAK PEST: IV. XIII. XV. kerület

Bernolák Béla és Melinda

1047 Bp. Deák F. u. 27.

T.: 389-0199

Lelkivezető: **P. Herpy György ny. plébános**

1056 Bp. Március 15. tér 2.

T.: 483-0295

Újpesten, a Szt. István tér 4. alatti
Katolikus Kultúrházban minden hónap
első hétfőjén 18.00-tól ultreya.

KELET PEST: XIV. XVI. kerület és Gödöllő

Maróti-Agóts Lászlóné Gabi

1161 Bp. Templom tér 3.

T.: 405-3528

e-mail: gabikas@szmi.axelero.hu

Lelkivezető: **P. Horváth Zoltán plébános**

1161 Bp. Templom tér 3.

T.: 405-5869

DÉL PEST: külső IX., XVII., XVIII., XIX. XX.,
XXI. kerület, Dunaharaszti és Alsónémedi

Juhász Károly

1107 Bp. Kékvirág u. 2.

T.: 263-1207, 06-30-9849-924

juhaszkároly@freestart.hu

Minden hónap első péntekjén, a 17,30-
kor kezdődő szentmise után „Péntek esti
beszélgetések” címmel cursillós találkozó
a Szent Kereszt Plébánián.

CURSILLÓK 2004-BEN

ESZTERGOM-BUDAPESTI FŐEGYHÁZMEGYE

Férfi cursillo:

június 17-20.

szeptember 16-19.

december 9-12.

Női cursillo:

július 1-4.

szept. 30 - okt. 3.

november 25-28.

A cursillók tervezett helyszíne Leányfalu, a
Szt. Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Le-
ányfalu, Móricz Zsigmond út 141.)

A zárőnnepség délután 1/2 5-kor kezdő-
dik. További információk ???? tud nyúj-
tani, a ??? telefonszámon.

*Kérjétek Isten áldását a cursillók vala-
mennyi résztvevőjére, meghívottainkra, pa-
pokra és munkatársakra egyaránt!*

VIDÉKEN

A vidéken megrendezendő cursillókról a
következő címeken kaphattok információt:

EGER: Szt. János Továbbképző Köz-
pont, 3300 Eger, Foglár György u. 6.

NYÍREGYHÁZA: Lelkipásztori Intézet
4400 Nyíregyháza, Kossuth tér 4.

MÁRIAPÓCS: Máriapócsi Lelkigyakor-
latos és Zarándokház, 4326 Máriapócs,
Kossuth tér 17.

KŐSZEG: Isteni Ige Társasága, Cursillo
Mozgalom, 9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 2.

EGYÉB PROGRAMOK

Munkatársiskolák: április 24., május 29.,
június 19., délelőtt 9-től 12-ig, a rákos-
szentmihályi plébánia közösségi házában
(XVI., Templom tér 3.)

Ünnepeljünk együtt PÜNKÖSDHÉTFŐN
Máriaremetén! Május 31-én délelőtt 10
órától izgalmas programokkal várunk
benneteket a templomkertben!

*Kérjük, a mellékelt postautalványon a
lap bekerülési és postázási költségeihez
minimum 500,- Ft-tal járuljatok hozzá. Ter-
mészetesen szívesen fogadunk ennél na-
gyobb összegű hozzájárulást is!*

*Címváltozások bejelentését a szerkesz-
tőség címére kérjük.*

*Köszönjük a sok értékes cikket, hozzá-
szólást, melyeket helyhiány miatt csak rész-
ben tudtunk közölni. Várjuk a továbbiak-
ban is véleményeiteket, híreiteket.*

a szerkesztők

KRISZTUS SZÁMÍT RÁNK. (folyt. az 1. oldalról)
Szerény agapé és szünet után kicsoport-
ban beszéltek meg egymással a 4. örök
nap örömeit és fájdalmait. A csoportokban
elhangzottak megosztása után kötetlen,
őszinte beszélgetésekre nyílt lehetőség. Ta-
lálkozónk végén közösen imádkoztunk a
március 25-én kezdődő cursillók résztve-
vőiért. Bízunk benne, hogy legközelebb
még többen leszünk, hogy közösen gon-
dolkozhatunk apostoli küldetésünkkel
kapcsolatos teendőinkről. Hiszem, hogy
mindannyiunk közös feladata és lehetősé-
ge ez a csodálatos küldetés.

Telekné Margit

Elhunyt Nyíró Károlyné, Évike

MODESTIA ELEMENT. Valamelyik eszter-
gomi múzeumban láttam egyszer egy gyö-
nyörű márvány női fejet. Aláírása Modes-
tia volt. Gazdag értelmezéséből a szerény-
ség, tisztesség, higgadság illet szerintem
kedves Évára, Nyíró Károlynéra, aki cursil-
lónk elvégzése óta szeretetből vállalta és
végezte a vízfogói templom irodai mun-
kát hosszú éveken át. Minden könyvelést
ellátott. Nyugalommal és nagyszerű sze-
lídséggel fogadta az irodába betérőket,
igyekezett mindenkinek felmutatni a ke-
resztény testvéri szeretetet. Számtalan kis-
csoportos és közösségi templomi imában
egyházközségünk anyaga volt. Sok szen-
vedését és gyászt nagy önfegyelemmel
viselte. Jézus szenvedett benne, Éva még a
kórházban is Őt sugározta. Igazán Mod-
estia volt! Most csendesen elment férje és
Örök Ura után.

*Nyugodj békében, Évikénk! Vízfogó
és cursillista társaid szeretetükbe zártak.
Köszönjük Istennek, hogy nekünk ajándé-
kozott!*

Herpy György atya

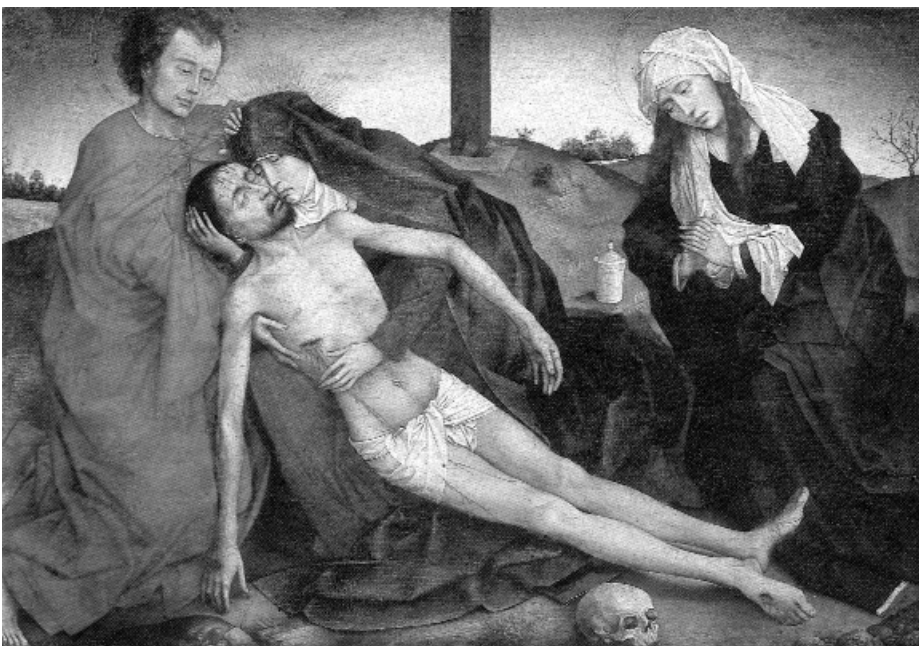
A de colores a magyarországi „CURSILLO
A KERESZTÉNYSÉG TANFOLYAMA” mozgalom
negyedévente megjelenő hírlevele,
mely a cursillón résztvevők számára ké-
szül. Szerkeszti a Média Munkacsoport.
Felelős szerkesztő: Kövesné Anna. Az
újságot gondozta: Szilágyi Klára.
Postacím: 1131 Budapest, Babér u. 41,
II. emelet 16.
e-mail: cursillo@communio.hu
http://www.cursillo.communio.hu
Nyomdai munkálatok: GRAPHIC nyomda

KÉSZPÉNZZEL BÉRMENTESÍTVE
Budapest 100

Cursillo Alapítvány
1139 Budapest, Váci út 91/B

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.”

János 3/16.

Rogier van den Weyden: Pietà (1441k.)

*Minden kedves olvasónknak
áldott húsvétot kívánunk!*